

1955

(Záplava)

Na jar, v strede marca bola v dôsledku topenia snehu veľká záplava. Vyliala sa rieka Nitra aj Cetínka. Náhle topenie naplnilo koryto rieky natoľko, že špinavá voda zaplavila rozsiahlu oblasť. V hornom chotári sa pod vodu dostali aj lúky a orné pôdy. Voda uviazla na plochých miestach, kde sa usalašili milióny komárov. Ich štipnutia spôsobovali ľuďom ako aj zvieratám mnohé nepríjemnosti. Práca v chotári bola po západe slnka nemožná, komáre zaplavili ľudí a zvieratá v takej miere, že boli nútení pred nimi utiecť. Zvieratá sa po uštipnutí nepríjemnými komármi a ovadmi splašili. Orné pôdy – z ktorých uviaznutá voda nevedela odtecť – ostali neobrobené až dovtedy, kým horúce letné slnko nevysušilo aj tie posledné kaluže. Aj v jamách na lúkach sa len tak rojili rôzne chrobáky a žaby. Tisíce žiab koncertovalo po večeroch vo vlašných vodách hlasitým kľkaním.

(Žatevná slávnosť v JRD)

JRD v auguste, podobne ako počas predchádzajúcich rokov, zorganizovala žatevnú slávnosť, na ktorej sa zúčastnili všetci členovia družstva. Ulicami prechádzal sprievod vyzdobených, stužkami ovešaných konských povozov a žatevných strojov, rozličných nástrojov na obrábanie pôdy na čele so žatevným vencom. Nielen mladí, ale aj starší ľudia si v celej dedine pospevovali pri cigánskej hudbe. Na čele sprievodu boli konské povozy, na prvom voze vedenie JRD, za nimi žatevný veniec priviazaný na dlhý vŕbový prút. Veniec bol upletený z pšeničných klasov a vyzdobený papierovými stuhami, a nieslo ho dievča v maďarskom kroji. Za nimi nasledovali traktory s vlečkami naloženými ľuďmi, a sprievod uzatvárali nástroje na žatie, kosenie a obrábanie pôdy. Spievali žatevné piesne, ktoré v minulosti spievali naši starí rodičia, keď dokončili vyčerpávajúcu žatvu. Vnuci a vnučky spievali ich najmilšiu pieseň (maď.):

- 1.) Hej! Arattam, arattam.
Kévét is kötöttem,

Hej! Galambom tarlóján

Hej! Meg is betegedtem.

2.) Hej! Arass rózsám arass,
Hej! Megadom a garast,

Hej! Nem kell nékem garas

Hej! Csak te magad arass.

Po sprievode čakal na členov na dvore družstva veľkolepý olovrant. Zarezali dve dobre vyvinuté tučné prasce, v kotlíkoch sa uvaril šťavnatý bravčový perkelt a k nemu chutné domáce víno a pivo - komu čo chutilo.

Po tom nasledovala tanečná zábava až do rána, tohtoročná vydarená žatevná slávnosť sa skončila v dobrej nálade.

(Kostolné hody v minulosti)

Kostolné hody pripadali v našej obci oddávna z roka na rok na nedeľu nasledujúcu po 14. septembri. Naš kostol bol vysvätený na počesť vysvätenia Svätého Kríža. Tento deň oslavovali aj naši predkovia.

Keďže v minulosti (pred niekoľkými desaťročiami) sa na druhý deň hodov - v pondelok konal jarmok. Zvyk tohto druhého dňa sa s výnimkou dvoch svetových vojen zachoval dodnes. Naš hodový jarmok bol známy v celom okolí. Pod stánkami rozličných obchodníkov sa dalo kúpiť takmer všetko. Námestie svätého Jána bolo zaplnené dlhým radom stánkov plných rôznymi druhmi tovaru, pred prvou svetovou vojnou boli stánky dokonca aj na Hlavnej ulici a na Pažití. Našiel sa tu tovar všetkého druhu: svoj tovar ponúkal celý rad krajčirov, kožušníkov, kotliarov, šustrov, debnárov, stolárov, hrnčiarov, hodinárov, fotografov, pečienkarov, pekárov, medovníkárov a cukrikárov. Krik šesť grošových Židov: „Každý kus za šesť grošov“. Papagáje planetárov alebo biele morčatá ťahali planéty pre ľudí zvedavých na svoj osud. Pri moste bol postavený stan miestneho židovského krčmára, pod ktorým bolo počuť veselé nôtenie, ktoré sa miešalo s hlukom jarmoku. V tomto čase navštívili jarmok aj obyvatelia okolia. V obci bol veľký cudzinecký ruch. Príbuzní sa navštevovali počas hodov, dobre sa zabávali pri mladom víne, ktoré vyrábali na tento deň zo skorého portského hrozna. Na hody čakala na hostí v každom dome pečená hus, v celej dedine bolo cítiť vôňu pečeného husacieho mäsa. Celý roj žobrákov a cigáňov chodil z domu do domu, aby sa im ušiel aspoň kúsok z hodového obeda.

V našej obci bol v minulosti aj zvierací trh. Zvieracie trhy sa konali na túllátoch. Hody majú dnes už iba tradičný charakter. Pozostávajú z jedného-dvoch stánkov, detskej loďkovej hojdačky, kolotoču a strelnice, a objavujú sa samozrejme aj zmrzlinári.

(Zábava mládeže počas hodov)

Mládež aj tento rok zorganizovala v kultúrnom dome tanečnú zábavu. Na deň hodov sa zo skorého hrozna vyrobilo mladé víno. Ešte kalný burčiak zlepšuje ľuďom náladu, lebo v napoly hotovom víne sa skrýva určitá pravda! Skrýva sa v ňom veľa mudrovania. Mládenci, keď už mali vypité, chodili spievajúc ulicami. Našiel sa medzi nimi aj taký, ktorý hľadal príležitosť, aby sa mohol s niekým povadiť, alebo si vyrovnáť účty s takým, ktorý sa zahľadel do dievčaťa, ktorú si on vyhliadol za svoju nastávajúcu.

Potom sa nájdu aj výtržníci, mládenci kaziaci zábavu. Jeden mladík v podnapitom stave vošiel do kultúrneho domu medzi pokojne sa zabávajúcich tancujúcich a chcel zastaviť hrajúcich komjatických cigánov. Tí ho samozrejme nepočúvali. Vtedy vyskočil medzi nich na pódium a vytrhnúc kontrabas z ruky cigána ho praštil o zem. Úbohý basista, vidiac svoj zničený nástroj – namiesto basy začal bučať on. Skončilo sa to tak, že dvaja robustní mládenci chytili výtržníka za golier a po niekoľkých fackách ho vyhodili. Opitý mládenec vytiahol počas bitky vreckový nožik a bodol ním druhého mládenca do drieku. Proti výtržníkovi bolo začaté konanie.